

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **SUPER SPORT spol. s r. o.**,
IČ: 64582698,
se sídlem Na Pankráci 404/30a, 140 00 Praha 4
zastoupený JUDr. Filipem Hruškou, advokátem,
se sídlem Táborská 619, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
IČ: 00064581
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2024, č. j. 1146530/2024, sp. zn.:
S-MHMP 1379921/2023/STR,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým

žalovaný změnil výrok rozhodnutí Odboru výstavby a územního rozvoje Úřadu městské části Praha 9 ze dne 11. 5. 2023, sp. zn. S MCP09/135258/2022/OVÚR/Rou, č.j. MCP09/084676/2023/OVÚR/Rou (dále též „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo žalobci nařízeno odstranit stavbu „*oboustranná nasvětlená stavba pro reklamu s plochami o velikosti 9,6 x 3,6 m situovanými do tvaru „V“ (panely č. 4000017 a 4000018), 44 m od sloupu VO č. 907957, při komunikaci Průmyslová x Poděbradská, ve směru do Hostivaře, na pozemku parc. č. 23 v katastrálním území Hloubětín*“. Žalovaný výrok prvostupňového rozhodnutí změnil tak, že za původní text vložil: „*a to v jeho severní části, při hranici s pozemkem parc. č. 22 v katastrálním území Hloubětín*“. Ve zbytku pak prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

Žalobní body

2. Žalobce nejprve poukázal na to, že na předmětnou stavbu, jejíž odstranění bylo nařízeno, vydal odbor výstavby a územního rozvoje ÚMČ Praha 9, dne 15. 8. 2012 pod č.j. P09 038456/2012/OVÚR/Mali, souhlas se změnou v užívání stavby, ve kterém byla stanovena lhůta trvání stavby na dobu nejdéle 10 let (tj. do 15. 8. 2022).
3. Ještě před vydáním napadeného rozhodnutí podal žalobce žádost o povolení změny v užívání dočasné stavby. Řízení, které bylo vedeno pod č.j.: MCP09/143244/2022/OVÚR/Rou, bylo zastaveno usnesením ze dne 23. 3. 2023, č. j. MCP09/050304/2023/OVÚR/Rou (dále jedn. „usnesení o zastavení“). V řízení o povolení změny v užívání dočasné stavby stavební úřad vydal dne 19. 9. 2022, pod č. j. MCP09/145553/2022/OVÚR/Rou, usnesení o přerušení řízení, ve kterém rozhodl tak, že „*Podle § 129 odst. 6 stavebního zákona řízení přerušuje*“. Žalobce v nyní podané žalobě namítá, že toto usnesení o přerušení řízení nestanoví dobu, po kterou bude řízení přerušeno.
4. Stran této námítky žalobce zdůraznil, že přerušení řízení dle § 129 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále „stavební zákon“, příp. „SZ“), znamená přerušení řízení o odstranění stavby z důvodu, že byla podána žádost o změnu v užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání, nikoli z důvodu lhůty pro odstranění vad žádosti dle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“, příp. „s. ř.“). Žalobce namítá, že bylo jeho legitimním očekáváním, že před jakýmkoliv dalším úkonem v řízení jej stavební úřad vyrozumí o pokračování v řízení, což však neučinil a nerespektoval tak legitimní očekávání žalobce a procesní záruky, vč. práva v průběhu řízení navrhopvat a doplňovat důkazy, podávat vyjádření a činit další procesní úkony. Tyto vady mají dle žalobce vliv na zákonnost nejen výše označeného usnesení o zastavení, nýbrž také nyní napadeného rozhodnutí, k čemuž žalobce odkazuje na doktrínu plodu otráveného stromu.
5. Žalobce poukazuje na to, že jeho námítky směřují do zákonnosti napadeného rozhodnutí, přičemž závěry žalovaného o bezpředmětnosti a nedůvodnosti námitek jsou nesprávné. Stejně tak se dle žalobce žalovaný nevypořádal s konkrétní námitkou nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti usnesení o zastavení řízení (plod otráveného stromu). Za relevantní přitom nelze dle žalobce považovat pouhý odkaz na sdělení odvolacího orgánu ve věci přezkumu usnesení o zastavení řízení, když toto sdělení bylo vydáno v jiné než nyní projednávané věci.

6. V dalším okruhu námitek žalobce namítá, že ve výzvě č. j. MCP09/145553/2022/OVÚR/Rou, byl vyzván, aby žádost o změnu užívání stavby „doplnil mj. o uvedení údajů o souladu s obecnými požadavky na výstavbu, resp. s nařízením č. 10/2016 Sb. Hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (dále „PSP“), zejména s ustanoveními § 77 odst. 1 a § 78 odst. 2.“ Dle žalobce tento požadavek nemá oporu v právních předpisech, a je proto nezákonný, což namítal i v řízení před žalovaným v této věci. Má za to, že soulad záměru s obecnými požadavky na výstavbu a PSP posuzuje zásadně stavební úřad. Tuto námitku však žalovaný „smetl“ pouhým nepřipustným odkazem na sdělení odvolacího orgánu ve věci přezkumu usnesení o zastavení řízení, přičemž toto sdělení bylo vydáno v jiné než projednávané věci. Žalobce k tomuto dodal, že v předmětné výzvě se odvolací orgán vypořádává toliko s požadavkem na předložení projektové dokumentace, jež se v archivu stavebního úřadu nedochovala, nikoli s požadavkem na prokazování souladu s PSP, který má zásadně posuzovat stavební úřad. Pokud žalobce proti tomuto požadavku v řízení o žádosti nebrojil, nemůže to znamenat, že tato nezákonnost byla zhojena a napadené rozhodnutí může v návaznosti na nezákonné zastavení řízení o žádosti obstát.
7. Žalobce rovněž namítá, že specifikace stavby uvedená ve výroku I. napadeného rozhodnutí se významně odlišuje od specifikace stavby uvedené v souhlasu se změnou v užívání stavby ze dne 15. 8. 2012, č. j. P09 038456/2012/OVÚR/Mali, na který výrok I. napadeného rozhodnutí odkazuje. Při vypořádávání této námity měl žalovaný pochybit, když v rámci odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na náhled do aplikace mapy.cz, přičemž k tomuto novému podkladu nedal žalobci možnost vyjádřit se před rozhodnutím ve věci. Tímto jednáním měl žalovaný zatížit odvolací řízení procesní vadou, jež způsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí, přičemž tímto došlo rovněž k porušení principu právního státu.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a poté přešel k reakci na námítky uvedené v žalobě. Ve zbytku pak odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
9. Námítky směřující proti řízení o žádosti o změnu v užívání dočasné stavby pro reklamu jsou dle žalovaného bezpředmětné, jelikož se týkají jiného již pravomocně ukončeného řízení. Žalobce měl možnost reagovat na případné nedostatky v rámci řízení o této žádosti, zejména v rámci odvolání proti zastavení tohoto řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce v řízení o žádosti nepožadoval ani prodloužení lhůty pro doplnění žádosti, ani přerušení řízení a ani nebylo polemizováno s oprávněností požadavků stavebního úřadu, nemohlo být v tomto řízení o žádosti rozhodnuto jinak. Stejně tak nebyl shledán nezákonným požadavek na doložení údajů o souladu stavby s požadavky PSP, což dle žalovaného plyne ze sdělení ze dne 28. 7. 2023, jež bylo vydáno v rámci řešení podnětu k přezkumu dle správního řádu.
10. Žalovaný trvá na tom, že pro doplnění žádosti o změnu v užívání dočasné stavby byla stanovena lhůta do 15. 3. 2023. Pokud tedy žadatel (žalobce) nedoplnil podklady ke své žádosti, je zřejmé, že byl o dalším postupu v dané věci vyrozuměn; stavební úřad nebyl povinen ho vyrozumívát, že bude řízení zastaveno, když nebyly doloženy žádné správním orgánem požadované podklady. Pokud tedy bylo řízení o žádosti o změnu v užívání dočasné

stavby zastaveno a usnesení v této věci nabylo právní moci, je nutno z tohoto podkladu vycházet. Žalovaný dodal, že nezjistil, že by byly dány důvody pro zásah do tohoto platného právního stavu.

11. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal rovněž s námitkou odlišnosti označení stavby v souhlasu se změnou v užívání z roku 2012 a v prvostupňovém rozhodnutí. Podrobně se přitom zabýval údaji, dle nichž je jednoznačně zřejmé, že nedošlo k nařízení odstranění jiné stavby pro reklamu než té, o níž bylo jednáno v předcházejících řízeních.
12. Ohledně „*náhledu do aplikace mapy.cz*“, žalovaný uvedl, že tento nelze považovat za nový podklad pro rozhodnutí, neboť byl uveden pouze pro dokreslení současného stavu daného místa, kdy se znalostí místních poměrů, tj. i na základě údajů v uvedené aplikaci, je jistě obeznámen i žadatel, který je vlastníkem uvedené stavby v daném místě. Daným konstatováním nebylo argumentováno ohledně správnosti specifikace předmětné stavby pro reklamu, ale jedná se o osvětlení toho, že v průběhu let došlo k určité změně poměrů v daném místě, tj. když již nebylo možno vztahovat umístění stavby k původním bodům v dané lokalitě. Uvedená aplikace je především veřejně přístupná, a náhled do ní proto nelze považovat za podklad v řízení.

Správní spis

13. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud, že dne 5. 6. 2002 vydal stavební úřad rozhodnutí č. j. OVÚR 25.204/02/Rj, jímž byla povolena dočasná stavba pro reklamu, přičemž doba jejího trvání byla stanovena do 31. 5. 2006. Dále stavební úřad vydal dne 15. 8. 2012 rozhodnutí sp. zn. S P09 038456/2012/2, jímž dal souhlas se změnou v užívání stavby, kdy doba trvání byla prodloužena na 10 let. Tato doba tedy uplynula dne 15. 8. 2022 a stavební úřad proto opatřením ze dne 1. 9. 2022 v souladu s § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona zahájil řízení o odstranění předmětné stavby. Současně správní orgán poskytl účastníkům řízení možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a uplatnit námitky ve lhůtě 10 dní. Zároveň správní orgán poučil účastníka řízení o možnosti podat žádost o změnu v užívání stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání nebo ve změně na stavbu trvalou. Dále stavební úřad poučil účastníky řízení, že řízení o odstranění stavby bude zastaveno, pokud dojde k vyhovění žádosti, jinak bude odstranění stavby nařízeno.
14. Dne 14. 9. 2022 podal účastník řízení (nynější žalobce) žádost o změnu v užívání stavby, spočívající v prodloužení doby jejího trvání do 15. 5. 2032. Stavební úřad proto dne 19. 9. 2022 řízení o odstranění stavby přerušil do vydání pravomocného rozhodnutí o podané žádosti. Následně dne 19. 9. 2022 v řízení o žádosti o změnu v užívání stavby vyzval stavební úřad účastníka řízení k odstranění nedostatků žádosti ve lhůtě do 15. 3. 2023, s tím, že jinak bude řízení o žádosti zastaveno. Současně s tím řízení o žádosti přerušil. Dne 23. 3. 2023 stavební úřad řízení o žádosti zastavil usnesením sp. zn. S MCP09/143244/2022/OVÚR/Rou, jelikož účastník řízení neodstranil nedostatky žádosti ve stanovené lhůtě. Proti tomuto usnesení nebylo podáno odvolání a nabylo právní moci dne 12. 4. 2023.
15. Po pravomocně skončeném řízení o žádosti o změnu v užívání stavby pokračoval stavební úřad v řízení o odstranění stavby. O této skutečnosti vyrozuměl účastníky řízení opatřením

ze dne 18. 4. 2023 a poskytl jim lhůtu 10 dní pro seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Účastník řízení (nyní žalobce) se k probíhajícímu řízení o odstranění stavby nevyjádřil. Stavební úřad v řízení o odstranění stavby vydal rozhodnutí (prvostupňové rozhodnutí), jímž nařídil odstranění předmětné stavby dle § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal.

16. Žalovaný jakožto nadřízený správní orgán změnil rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, jak je uvedeno výše (upřesnění místa stavby – pozn. soudu) a ve zbytku ho potvrdil. Ve svém rozhodnutí žalovaný nejprve vyličil vývoj správního řízení a příslušnou právní úpravu a následně vypořádal odvolací námitky. K námitkám směřujícím k řízení o žádosti o změnu v užívání stavby žalovaný uvedl, že jsou částečně bezpředmětné, jinak nedůvodné a že se k nim v tomto řízení nepřihlíží, neboť měly být uplatněny v řízení o žádosti. Odkázal také na sdělení ze dne 27. 7. 2023, jež bylo vydáno v rámci řešení podnětu k přezkumu usnesení o zastavení řízení o žádosti dle správního řádu. V rámci něj správní orgán neshledal podmínky pro zrušení předmětného usnesení. Stran odlišné specifikace stavby žalovaný uvedl, že ačkoliv nejsou výroky totožné, je zřejmé, že se jedná o tutéž stavbu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je rovněž uvedeno, že žalovaný náhledem do aplikace mapy.cz zjistil, že v průběhu 20 let od prvního povolení umístění stavby došlo k úpravám předmětné křižovatky a přistoupil tak k úpravě prvostupňového rozhodnutí spočívající v upřesnění popisu lokace stavby.
17. Proti tomuto rozhodnutí byla žalobcem podána žaloba.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
19. Žaloba byla podána včas a osobou oprávněnou.
20. Žaloba není důvodná.
21. Městský soud o věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem účastníci nevyjádřili výslovný nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, (všechna citovaná soudní rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz)]. Městský soud proto přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí.
22. Soud předesílá, že v této věci žalobce namítá především procesní pochybení správních orgánů.
23. Městský soud považuje za nutné uvést, že předmětem řízení je soudní přezkum rozhodnutí žalovaného, kterým částečně změnil prvostupňové rozhodnutí o nařízení odstranění stavby vydané stavebním úřadem podle § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Podle tohoto

ustanovení stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby dočasné, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání. Postup stavebního úřadu je dále upraven v odstavci 6 tohoto ustanovení, podle kterého *stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby podle odstavce 1 písm. f). V oznámení zahájení řízení vlastníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů žádost o změnu v užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání nebo ve změně na stavbu trvalou. Pokud vlastník stavby tuto žádost podá, stavební úřad řízení o odstranění stavby přeruší a vede řízení o podané žádosti; na řízení se přiměřeně vztahuje ustanovení § 127. Bude-li žádosti vyhověno, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví.*

24. V první řadě soud se soud zabýval namítaným pochybením správních orgánů v rámci řízení o povolení změny v užívání dočasné stavby. Žalobce totiž namítá, že v rozhodnutí o přerušení vydaném v řízení o povolení změny v užívání dočasné stavby nebyla stanovena doba, po kterou bude řízení přerušeno, a uvádí, že bylo jeho legitimním očekáváním, že před jakýmkoli dalším úkonem v řízení stavební úřad žalobce vyrozumí o pokračování v řízení. Neměl tak mít možnost navrhopat a doplňovat důkazy, podávat vyjádření a činit další procesní úkony.
25. Žalovaný má za to, že žalobce měl možnost reagovat na případné nyní vytýkané nedostatky v rámci řízení o žádosti, zejména v rámci odvolání proti zastavení tohoto řízení. V případě, kdy nebylo ani požadováno prodloužení lhůty pro doplnění žádosti, ani přerušení řízení a ani nebylo polemizováno s oprávněností požadavků stavebního úřadu, nemohlo být v tomto řízení o žádosti rozhodnuto jinak.
26. Soud považuje za podstatné, že namítané usnesení o přerušení bylo vydáno v řízení o povolení změny v užívání dočasné stavby, které bylo pravomocně ukončeno vydáním usnesení o zastavení řízení, proti kterému žalobce nepodal odvolání. Soud tedy nemůže posuzovat, zda správní orgány v tomto již skončeném řízení postupovaly v souladu se zákonem. Ani správní orgán, ani soud totiž nemůže v nyní projednávané věci zasahovat do jiného řízení a suplovat tak tehdejší procesní pasivitu žalobce, který nevyužil svého práva a proti usnesení o zastavení řízení odvolání nepodal a předmětnou námitku procesního pochybení tedy nevznsl. Námitku proto soud důvodnou nehledal.
27. K námitce, že se žalovaný dostatečně nezabýval námitkou plodu otráveného stromu, soud uvádí, že tato doktrína (správně „doktrína ovoce z otráveného stromu“ – pozn. soudu), na projednávanou věc nedopadá, neboť tuto doktrínu Ústavní soud v nálezu ze dne 8. 3. 2012, sp. zn. III. ÚS 2260/10 a usnesení ze dne 15. 7. 2014, sp. zn. IV. ÚS 3766/12, vykládá tak, že *v rámci trestního řízení je nepoužitelný pouze důkaz získaný přímo nezákonným způsobem, nikoliv další důkazy na něj navazující, které takovým nezákonným postupem získány nebyly.* Ústavní soud přitom připustil, že aplikovatelnost této doktríny je sama o sobě sporná Ani sám žalobce pak neuvádí, proč by měla být tato doktrína aplikována právě v nyní projednávané věci.
28. Soud proto pouze stručně uvádí, že uvedená doktrína se primárně týká skutkových otázek, nikoliv procesního postupu, proti kterému žalobce brojí. Aplikaci této doktríny na procesní pochybení odmítl NSS ve vztahu k dílčím nezákonnostem v rámci daňové kontroly (srov. rozsudek NSS z 26. 2. 2020, čj. 10 Afs 268/2019-53, č. 4005/2020 Sb. NSS, bod 14 a judikatura

tam citovaná). Tyto závěry lze přiměřeně vztáhnout i na žalobcovu věc – pokud dílčí nezákonnost v rámci jednoho procesního postupu (daňové kontroly) nemůže způsobit nezákonnost dalších postupů v témže řízení, nemůže mít případná nezákonnost v jednom řízení (o povolení změny v užívání dočasné stavby) jakýkoliv vliv na zákonnost jiného samostatného řízení (o odstranění stavby).

29. Městský soud považuje za nutné zdůraznit, že řízení o odstranění stavby a řízení o povolení změny v užívání dočasné stavby jsou dvě samostatná řízení s rozdílným účelem a předmětem. Soud přitom analogicky vycházel z rozsudku NSS ze dne 30. 11. 2017, čj. 8 As 127/2016-56, bod 19, ve kterém uvedl, že *„Účelem řízení o odstranění stavby je uvedení do souladu právního a skutečného stavu, a to nařízením odstranění nepovolené stavby. Účelem řízení o dodatečném povolení stavby je dodatečné zhojení protiprávního stavu, spočívajícího v absenci zákonem vyžadovaného rozhodnutí, opatření nebo jiného úkonu. Liší se také podmínky, jejichž splnění zkoumá stavební úřad v řízení o dodatečném povolení stavby a v řízení o jejím odstranění. V prvním případě jde o kumulativní splnění podmínek § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona, zatímco v případě řízení o odstranění stavby jde o kumulativní splnění podmínek stanovených v § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tj. že se jedná o stavbu prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním“*.
30. I pro nyní projednávanou věc je podstatné, že řízení o povolení změny v užívání dočasné stavby má sloužit k dodatečnému zhojení protiprávního stavu, spočívajícího v absenci zákonem vyžadovaného rozhodnutí, zatímco účelem řízení o odstranění stavby uvedení do souladu právního a skutečného stavu, a to nařízením odstranění nepovolené stavby. Tato dvě řízení proto nelze slučovat, když navíc v každém z nich stavební úřad zkoumá splnění zcela odlišných zákonných podmínek.
31. Ze stejného důvodu se soud nezabýval ani námitkou žalobce, ve které poukazuje na to, že byl v usnesení č. j. MCP09/145553/2022/OVÚR/Rou, v rámci řízení o žádosti o změnu užívání stavby, nezákonně vyzván, aby žádost o změnu užívání stavby doplnil mj. o uvedení údajů o souladu s PSP.
Vzhledem k tomu, že i tato námitka míří na řízení, které již bylo skončeno pravomocným rozhodnutím, ztotožňuje se soud s názorem žalovaného, který tuto námitku označil za irelevantní, jelikož se týká řízení o žádosti o změnu v užívání stavby, a nikoliv řízení o odstranění stavby.
32. Soud se dále zabýval námitkou procesního pochybení správního orgánu prvního stupně, který dle žalobce rozhodoval v přerušeném řízení o odstranění stavby, aniž vydal usnesení o pokračování v řízení. Ze správního spisu plyne, že řízení o odstranění stavby bylo usnesením ze dne 19. 9. 2022, č. j. MCP09/145552/2022/OVÚR/Rou, přerušeno do doby pravomocného rozhodnutí ve věci změny v užívání stavby. Toto řízení bylo pravomocně skončeno dne 12. 4. 2023, kdy nabylo právní moci usnesení o zastavení řízení. Následně dne 18. 4. 2023 stavební úřad v řízení o odstranění stavby vydal sdělení, ve kterém upozornil žalobce na to, že u předmětné stavby nebylo podle § 129 odst. 6 stavebního zákona vydáno rozhodnutí o změně v užívání dočasné stavby, spočívající ve změně stavby nebo změně dočasné stavby na stavbu trvalou, a stanovil žalobci lhůtu 10 dnů od doručení této písemnosti k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a k vyjádření se k těmto podkladům.

Žalobce byl také upozorněn na to, že po marném uplynutí této lhůty stavební úřad ve věci rozhodne. Toto sdělení bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 19. 4. 2023. Lhůta marně uplynula dne 2. 5. 2023 a stavební úřad vydal rozhodnutí o odstranění stavby dne 11. 5. 2023.

33. Z uvedeného je patrné, že stavební úřad řízení o odstranění stavby přerušil do pravomocného rozhodnutí ve věci změny v užívání stavby. Ustanovení § 65 odst. 2 správního řádu ukládá správnímu orgánu v případě, že v řízení pokračuje, vyrozumět o tom účastníky a provést o tom záznam do spisu. Soud dospěl k závěru, že pokud správní orgán informoval účastníky dopisem ze dne 18. 4. 2023 o tom, že rozhodnutí o změně v užívání dočasné stavby, spočívající ve změně doby trvání dočasné stavby nebo změně dočasné stavby na stavbu trvalou, do jehož vydání bylo řízení přerušeno, vydáno nebylo a stavební úřad proto po uplynutí lhůty pro seznámení s podklady pro rozhodnutí ve věci rozhodne, dostál tímto postupem své povinnosti vyrozumět účastníky o tom, že v řízení bude pokračováno. Žalobci tak totiž byla dána možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci a vyjádřit se k nim, a byla proto zachována žalobcova procesní práva. Ze sdělení muselo být žalobci jasné, že odpadla překážka řízení a fakticky došlo k pokračování tohoto řízení. To, že svého práva seznámit se s podklady nebo se vyjádřit k daným podkladům nevyužil, nelze přičítat k tíži správního orgánu. Vzhledem k tomu, že žalobce byl o tom, že odpadl důvod pro přerušení řízení, informován písemně a tato listina je založena ve spise, nebylo již nutné, aby o tom správní orgán prováděl záznam do spisu.
34. Žalobce dále namítá, že specifikace stavby uvedená ve výroku I. napadeného rozhodnutí se významně odlišuje od specifikace stavby uvedené v souhlasu se změnou v užívání stavby ze dne 15. 8. 2012, č. j. P09 038456/2012/OVÚR/Mali, na který výrok I. napadeného rozhodnutí odkazuje. Při vypořádávání této námitky měl žalovaný pochybit, když v rámci odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na „náhled do aplikace mapy.cz“, přičemž k tomuto novému podkladu nedal žalobci možnost vyjádřit se před rozhodnutím ve věci. To mělo zatížit odvolací řízení procesní vadou, jež způsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí, přičemž mělo dojít rovněž k porušení principu právního státu.
35. Žalovaný má za to, že se s námitkou odlišnosti označení stavby řádně vypořádal, neboť se podrobně zabýval údaji, dle nichž je jednoznačně zřejmé, že nedošlo k nařízení odstranění jiné stavby pro reklamu než té, o níž bylo jednáno v předcházejících řízeních.
36. Ohledně „náhledu do aplikace mapy.cz“, žalovaný uvedl, že jej nelze považovat za nový podklad pro rozhodnutí, neboť byl uveden pouze pro dokreslení současného stavu daného místa, když v průběhu let došlo k určité změně poměrů v daném místě, tj. když již nebylo možno vztahovat umístění stavby k původním bodům v dané lokalitě. Žalovaný dodal, že uvedená aplikace je veřejně přístupná, a tak náhled do ní nelze považovat za podklad v řízení.
37. Soud se ztotožnil se závěry žalovaného a dospěl k závěru, že námitka odlišné specifikace stavby není důvodná, neboť ačkoli není její označení v napadeném rozhodnutí doslovně stejné jako v souhlasu se změnou v užívání stavby ze dne 15. 8. 2012, obsahuje společné části, jež svědčí o tom, že se jedná o totožnou stavbu. Žalovaným doplněná specifikace označení vůbec nevyvolává žádné pochybnosti o tom, že se jedná o tutéž stavbu, když v obou výrocích je uvedeno, že se jedná o stavbu sestávající ze dvou panelů, přičemž čísla těchto panelů jsou

shodná, jsou umístěny do tvaru písmena „V“, shoduje se velikost reklamní plochy a stavby jsou shodně umístěny na pozemku parc. č. 23 v k. ú. Hloubětín.

38. Městský soud neshledal důvodnou ani námitku týkající se uvedení „náhledu do aplikace mapy.cz“ v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se neztotožnil s tvrzením žalobce, že se jednalo o nový podklad pro rozhodnutí ve věci a žalovaný byl povinen o něm vyrozumět účastníka řízení a dát mu možnost k vyjádření se k němu, jak ukládá správní proces. Z napadeného rozhodnutí je totiž patrné, že tímto „náhledem do aplikace mapy.cz“ žalovaný pouze přistoupil k bližšímu osvětlení do jisté míry nejasné polohy stavby v důsledku dřívějších stavebních úprav jejího okolí. Rovněž soud přihlédl k tomu, že aplikace mapy.cz je veřejně přístupná a žalobce z ní proto mohl čerpat informace stejně jako žalovaný. Za podstatné však soud považuje, že se v tomto případě nejedná o nový podklad rozhodnutí, který by byl s to změnit rozhodnutí správního orgánu. Stejně tak je nutné poukázat na to, že specifikace samotné stavby byla již v prvostupňovém rozhodnutí dostatečně zřetelná a že žalovaný v napadeném rozhodnutí provedl její upřesnění, což vedlo pouze k přesnější specifikaci předmětu řízení.

Závěr a náklady řízení

39. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. února 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu